

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Quantum temporis requiratur ad Usucapionem seu Præscriptionem
complendam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

raptore, nunquam possint præscribi, defectu bonæ fidei; simulque etiam à tertio aliquo, qui eas bonâ fide à fure accepit, non præscribantur tempore ordinario, eò quòd res furtivæ sint vitiosæ: nihilominus ipsæ ab illo tertio bonæ fidei possessore præscribuntur tempore longissimo, seu post triginta annos, prout Doctores communiter tenent, & probant ex *l. Sicut in rem, C. de Præscript. 30. vel 40. annorum.* Similiter §. *Res fisci. Institut. de Usucap.* habetur, quòd *res fisci usucapi non potest*, & tamen bona fisco jam incorporata præscribuntur annis quadraginta, *l. Omnes, C. de Præscript. 30. vel 40. annorum.*

Vel quia
nullo modo
præscribi
possunt.

19. Posterioris generis, quæ scilicet ex eo in Jure dicuntur non posse præscribi, quia nullo modo nulloque tempore præscribi possunt, sunt imprimis res publicæ, id est, publicis usibus deputatæ; ut forum, pons, portus, via publica, & alia hujusmodi. Deinde homo liber nullo tempore præscribi potest. Insuper Laici non possunt præscribere Jura Spiritualia, v. g. Jus decimarum, Jus conferendi Beneficia Ecclesiastica, & hujusmodi: cum talia nec possidere possint, *v. Causam, de Præscript.* estque communis Doctorum. Secus est dicendum de Jure patronatûs, nam hujus laici non sunt incapaces.

Q U Æ S T I O III.

Quantum temporis requiratur ad Usucapionem seu Præscriptionem complendam?

Res mobi-
les, & im-
mobiles,
quæ?

20. **A**Dvertendum, quòd quantum ad propositum, sit distinguendum inter res mobiles, & immobiles. *Mobiles* sunt, quæ loco moveri possunt: ut pecunia, vestis, navis, animalia, &c. *Immobiles* verò, quæ loco moveri non possunt: ut prædia, domus, agri, & hujusmodi. Porro nomine immobilium, hic etiam comprehenduntur jura, & actiones ad immobilia (notanter dicitur, *actiones ad immobilia*: nam actiones ad mobilia, v. g. actio ad debitum certæ pecuniæ, dicitur res mobilis, sicut ipsa pecunia) atque insuper nomine immobilium intelliguntur Beneficia, census, redditus, jus patronatûs, usufructus, servitutes prædiorum, & similia. Hæc enim omnia fixa manent, & instar immobilium afferunt fructum suum & commoditatem.

21. CONCL.

21. CONCL. I. Res mobiles privatorum cum titulo, & bona fide, præscribuntur triennio: sine titulo autem requiritur spatium triginta annorum. Ita communis. Et quidem prima pars expressè habetur *L. un. C. de Usucapione transformanda. & §. 1. Instit. de Usucap.* ubi præmissâ mentione de titulo, & bonâ fide, subjungitur: *Cautum est, ut res quidem mobiles per triennium usucapiantur.* Verùm hinc excipiendæ sunt res furtivæ & vi possessæ. (a) Altera pars, quæ itidem est communis, desumitur ex *l. Si cit. in rem. C. de Præscript. 30. vel 40. ann.* Et disparitas est: quia spectatâ naturali æquitate, ipsâque legum dispositione, minus tempus requiritur, & sufficit, ad præscribendam rem cum titulo, quàm sine titulo; non obitante, quòd utrobique requiratur bona fides, sine qua nulla prorsus præscriptio locum habet.

Res mobiles privatorum, quo tempore præscribuntur?

(a) Juxta dicta n. 18.

22. CONCL. II. Ad præscribenda bonâ immobilia privatorum cum titulo, requiritur spatium decem annorum inter præsentem & viginti annorum inter absentes: sine titulo autem utrobique requiritur tempus triginta annorum. Ita rursum communis Doctorum. Et quidem prior pars habetur expressè *cit. §. 1. Instit. de Usucap. cum concordantijs.* Altera verò desumitur ex *cit. l. Sicut in rem. C. de Præscript. 30. vel 40. annorum.*

Et quo bonâ immobiliâ privatorum?

23. Cæterùm Præsentem in proposito dicuntur illi, qui in eadem Provincia commorantur: Absentes, qui in diversis Provincijs habitant, sive deinde res in eadem Provincia sita sit, sive alibi. Quinimò Lugo *disp. 7. de just. & jure. n. 67.* post alios notat, illud, quod dictum est de diversis Provincijs, defactò habere locum in diversis Territorijs habentibus proprium suum Gubernatorem, qui soli Principi, vel Senatui subest. Juxta quam proinde sententiam illi dicuntur esse præsentem, qui in eodem Territorio habitant: absentes verò, qui in diversis Territorijs commorantur.

Præsentem, aut Absentes, qui dicuntur?

24. Addunt Juris-Consulti juxta *Authent. Quòd si quis. C. de Præscript. longi temporis*: quòd si quis partim absens sit, partim præsens, tempus absentis duplicari debeat, ita ut supra decennium tot anni adjiciantur, quot annis ex decennio fuit absens. Unde si quis per octo annos præsens fuerit, deinde per duos absens, hi duo absentis anni erunt duplicandi, & adhuc duo addendi; atque ita hæc præscriptio ante duodecim annos non complebitur.

Quid de partim præsentem, partim absentem?

Rkk 2

25. CONCL.

Bona im-
mobilia
contra Ec-
clesiam &c.
quo tempo-
re præscri-
bantur?

25. CONCL. III. Ad præscribenda bona immobilia con-
tra Ecclesiam, Monasterium, vel Hospitale, aut contra alias pias
causas, requiruntur quadraginta anni: exceptâ tamen Ecclesiâ
Romanâ, contra quam ac ejus jura currit sola centenaria præ-
scriptio; exceptis etiam nonnullis Monasterijs, ac Ordinibus Re-
ligiosis, qui speciali privilegio sunt muniti, ita ut majori, quàm
quadraginta annorum, præscriptione gaudeant. Ita rursus
certa, & communis Doctorum; & clarè conitat tum ex *Auth.*
Quas actiones. C. de Sacrosanctis Ecclesijs; tum ex *cap. De quarta. & c.*
Ad aures. & c. Ad audientiam. de Præscripti. & alibi sæpè. Nec mi-
randum, quòd in allatis hætenus Conclusionibus præcipuè ad-
ducantur autoritates Juris, non autem rationes: siquidem
Præscriptio fundatur in solo Jure humano, tum Civili, tum Cæno-
nico, ut jam supra (c) dictum.

(c) *Quest.*

1. n. 4.

Specialia
quoad hoc
privilegia
quorundam
Monaste-
riorum, &
Ordinum.

26. Porro quod additum est in Conclusionè de nonnullis
Monasterijs, ac Ordinibus Religiosis, est notandum cum *Leslio*
lib. 2. cap. 6. dubitat. 7. Engel, Molina, & alijs, quòd Monasteria
quædam, & Ordines specialiter sint privilegiati, ut majori, quàm
quadraginta annorum præscriptione gaudeant; ita videlicet,
ut minoris temporis præscriptio contra eos non valeat. Sic enim
Eugenius IV. de plenitudine potestatis concessit Ordini S. Bene-
dicti, ut res immobiles non nisi annis sexaginta possint contra
ipsum præscribi: & idem concessit Julius II. Congregationi S.
Salvatoris. Quinimò Ordini Cisterciensium, nec non & Ordini-
bus Mendicantium, primùm in Hispania, & deinde per com-
municationem in Superiori Germania, à diversis Pontificibus
concessam esse centenariam præscriptionem, docet post Arnol-
dum Rath, & alios, Ludovicus Engel in Collegio Juris Canonici,
tit. de Præscriptione. num. 33.

Quo tem-
pore res
mobiles Ec-
clesiarum,
vel Mona-
stiorum
præscriban-
tur?

27. Dicitur notanter in Conclusionè, *ad præscribenda bona im-
mobilia contra Ecclesiam, &c.* Nam, utrum res mobiles ad Eccle-
siam, vel Monasteria pertinentes, usucapiantur triennali posses-
sione, prout *num. 21.* dictum est de rebus mobilibus privatorum,
vel an gaudeant præscriptione quadraginta annorum, variant
Doctores. Et quidem res Ecclesiasticas mobiles triennali pos-
sessione usucapi, affirmant *Leslius loc. cit. n. 22.* Layman, Val-
lensis, Pirhing, aliique plures; idque probant ex *Auth. Quas
actiones. C. de SS. Ecclesijs* Econtrà verò easdem pariter gaude-
re præscriptione quadraginta annorum, æquius esse putant
Ab-

Abbas Panormitanus cap. 1. De in integrum restit. & Hottienfis, eò quòd jus Canonicum, concedens Ecclesijs aliisque pijs locis præscriptionem quadraginta annorum, inter res mobiles & immobiles non distinguat, & proinde nec nos distinguere debeamus. Et hanc posteriorem sententiam, præsertim circa bona Ecclesiastica mobilia pretiosa absque debitis solemnitatibus alienata, recipiendam censet Engel loc. cit. num. 28.

28. CONCL. IV. Præter tempus prædictum requiritur insuper ad Præscriptionem, quòd possessio fuerit continua, & non interrupta. Ita communis. Nam Jura inter alias conditiones ad præscriptionem requirunt, quòd ejusmodi possessio fuerit continua, ut patet ex definitione ipsius num. 2. allata: quando autem ipsa interruptitur, hoc ipso continua non est.

Ad Præscriptionem requiritur etiam possessio continua.

29. Duplex autem est interruptio Præscriptionis, una naturalis, altera civilis, ut notat Glossa communiter recepta in c. Illud. de Præscript. Naturaliter interruptitur Præscriptio, quando aliquid incipit deficere ex his, quæ necessario requiruntur ad præscriptionem: ut si successu temporis superveniat mala fides, seu certa notitia rei alienæ; aut si quis amittat possessionem rei tam naturalem, quam civilem, non obstante, quòd id fiat per injuriam alterius.

Præscriptio interruptitur tum naturaliter,

30. Civiliter interruptitur Præscriptio, quando manentibus naturalibus præscriptionis interpellatur possidens per actum aliquem juridicum, qui ex legum dispositione talem interruptionem inducit; ut puta per contestationem litis, vel etiam per oblationem Libelli, ac citationem Rei, prout desumitur ex L. 2. & 3. c. de Annali exceptione. Si tamen Actor succubuerit in lite, vel litem spontè deseruerit, aut si animo tantum interrumpendi præscriptionem litem moverit (quod ex circumstantiis, juxta prudens arbitrium Judicis, colligendum erit) non interruptitur præscriptio. Glossa c. Placuit. §. potest. 16. q. 3. Pirhing

Tum civiliter.

tit de Præscript. n. 134. Lessius n. 49.

& alij.

Kkk 3

TRA.